

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hyperaspistes Diatribae Aduersus Serum Arbitrium
Martini Lutheri**

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

67 Multis argume[n]tis declaratur obscuritas scripturæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

Christi gloriōse disputat. Petrus quoqpa*it.* z. Pet. j.
tertum ualde habemus sermonē proprieterticū, cui attē
dentes sicut lampadi lucenti in loco caliginoso, be
nefacitis. Hic Petrus uerbū Dei lucidam lucernam
facit, omnia alia tenebras. Et nos obscuritatē & tene
bras ex uerbo faciūt. Christus seze lucē mundi cos
ties uocat, Iohannē Baptistā lucernā lucentē & ardē
teim, absque dūbio nō propriter uitē sanctitatē, sed propriter
uerbū, quē ad modū Thesl. Paulus. Luminaria mū
di uocat lucida, quia (inque) uerbū uitae tenetis. Vita
eīm sine uerbo incerta est & obscura.

67 ¶ Et quod faciūt Apostoli, dum suas predicatōes
per scripturas pbant, an ut nobis tenebras suas ma
ioribus tenebris obscurēt? Vel ut notius prognōtius
pbent? Quid facit Christus. Iohani. f. ubi ludeos do
cet, ut scripturas scrutentur, sui scilicet testes, an ut
ambiguos reddat de fide suis? Quid faciūt illi Actu.
.j.7. qui audito Paulo, die ac nocte scripturas leges
bant, ut uiderēt, an sic haberēt? Nōne ista oīa pros
bant, Apostolos sicut & Christū, ad scripturas pros
uocare, tanque ad testes clarissimas suorum sermonum?
Qua frōte ergo noſ eas obscuras facimus? Obscu
ro fuit ne illa uerba scripturæ obscura ultra ambig
ua, Deus creauit cœlū & terrā. Verbū caro factū
est, & oīa quē pro articulis fidei totus accepit mūdus?
Vnde accepit? nōne ex scripturis? Et quod faciūt, qui
adhuc hodie predicāt? Scripturas interpretantur ac
declarant. ¶ At si obscura est scriptura quam decla
rāt, quis nos certos facit, inprompte eorū declaratiōnē eē
certā? Alia noua declaratio? Quis & illā declarabit?
Ita fiet, progressus in infinitū. Sūma, si scriptura obscu
ra ultra ambigua est, quid illā opus fuit nobis diuinis?

cus tradicān non sumus obscuri & ambigui, nisi de
cōelo nobis augeat obscuritas & ambiguitas & tē
nebras. Vbi tunc illud Apostoli manebit. Omnis scri
ptura diuinitus inspirata, utilis est ad docēdū & in
crepandū & arguendū. Imo inutilis est Paule pro
sus, sed ex patribus lōga seculorū serie receptis &
sede Romana talia petenda sunt, quae tu scripturæ
eribuis. Quare tua sīnia reuocāda est, ubi ad Titum
scribis, Ep̄m oportere potentem esse in doctrina sa
na, exhortari, & redarguere contradicētes & os op
pilare uaniloquis & mentium deceptoribus. Quo
modo erit potens, cum tu scripturas ei relinquas
obscuras, hoc est, arma stuppea & pro gladio leues
stipulas? Tum Christus quoq; uocē suam recanteret,
necessē est, qui nobis falso promittens, dicit. Ego da
bo uobis os & sapientiam, cui non poterūt resistere
omnes aduersarij uestri. Quō nō resistent, quando
obscuris & incertis contra eos pugnamus? Quid &
tu nobis Erasme præscribis formam Christianismi,
si tibi scripturæ sunt obscuræ? Sed iamdudum cre
do me onerosum esse etiam insensatis, qui in re cla
rissima tātas moras traho & copias p̄do. Sed sic ob
ruendū erat ipudēs & blasphemā illa vox. Scriptu
ras eē obscuras. Et & tu uideres, Mi Erasme, qddi
ceres, cū scripturā eē dilucidā negas. Nā sit' afferas
mihi, necessē est, oēs tuos sanctos, q̄s adducis, m̄to
minus dilucidos eē. Quis em̄ certos nos facit de eo
rū luce, si scripturas obscuras feceris? Itaq; nihil in
si tenebras nobis reliquas faciūt, qui scripturas ne
gant esse lucidissimas & euidentissimas.

67 ¶ At hic dices, nihil ad me ista oia. Nō dico
scripturas ubiq; obscuras eē (Quis em̄ ita isaniat?)
Sed in